

‘ಹೇಳ್ಣಿನ ಕಾಕಟ್ಟ, ಮೊದಲು ನನ್ನನ್ನ ಈ ಬಲೆಯಿಂದ ಬಿಡುವು’
 ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಕಾಕಟ್ಟ ಬಗ್ಗೆ ಶುಳ್ಳ. ಪ್ರಾಂತೋನ ಜೆಣಿನಿದ
 ಹರಿತವಾದ ಡಳರಿಯನ್ನ ಹೋರಿಗೆ ತೆಗೆದು ಬಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿದ. ಹಿತೇಶ
 ಕಿದ ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ನೀತ. ಒಂದರಿಂದ ನಿಮಿಷಗಳ್ಲಿಯೇ
 ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ ಬಲೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದ. ಅವನ ಮೈಮೇಲೆ ಬಿಳಿಲಿನ ರುಳಕ್ಕ
 ಬೊಂಬಿಗಳಿದ್ದವು. ಬಲೆಯ ಎಲೆಯ ಬಿಗಿತದ ಗುರುತಿಗಳು ಮೈ ಮೇಲಿದ್ದವು.
 ಅವನ ಬಟ್ಟಿಗಳು ಅನತಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅನಾಥವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಹಿತೇಶ ಅವನನ್ನ
 ತಂದು ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಗೆ ನೀಡಿದ. ಕಾಕಟ್ಟ ಹಿತೇಶ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಅವನನ್ನು
 ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗಾಳಿಮರದ ನೆರಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ
 ಸೂಲವರಂತೆ ಮರದ ನೆರಳಿಗೆ ಕುಸಿದ.

‘ముత్తుచాండి, నన్న ఈ స్థితిగే కారణవేను? ఇదన్న మాడిదోరు యారు?’

ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ ಒಮ್ಮೆ ದೀಪ್ರ್ಯಾಂ ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡ

‘ಹೇಳುವ್ವೀನಿ ಇವತ್ತು ಮುಂಡಾನೆ ಪಾಂಬು ನನಗೆ ಹೋನ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದ. ನಮ್ಮ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯ ಮೀನನ ದೋಷ ಸಮಯದ್ದು ಇಳಿದಲ್ಲಾತೆ’ ಹಿತೇಶ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪಾಂಬು ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದನು ನೆನಪಿಕೊಂಡ.

‘ಆಮೇಲೆ ಏನಾಯ್ತು?’ ಕಾಕುಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

‘ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸೋದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಈ ಮುದುಗ ಇಲ್ಲಿ ಬಂಧಂಟಿಯಾಗಿ ಕುತಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ವಚ್ಚಿರೀಕೆ ನಡಿ ನಾನು ‘ಬಂದೆ’ ಕಡೆಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೋಷ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಲಂಗರು ಹಾಕಿ ನಿತಿತ್ವ ನಾನು ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸೆ. ಅವರಿಗೆ ಪಾಣಿಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಯಾಹೋ ಸಿಟ್ಟಿತ್ತು. ನಾನು ಸಮಾಧಾನಿಸಿದರೂ ಅವರು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರಲ್ಲಿ. ಸಿಟ್ಟಿನ ಕೇಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು. ಜೊತೆಗೆ ಒಂದರಷ್ಟು ಏಷಿಂದ ಕೊಟ್ಟು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕ್ಯೆ ಪರಿಸಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಇದು! ಮಾತು ಸೇತಂತೆ ನುಡಿದ.

‘ಮತ್ತೆ ಈ ಹಡುಗು?’ ಕಾಮಟ್ಟೆ ಹಿತೇಶನನ್ನು ನೋಟ ಹರಿಸಿ ಕೇಳಿದ

‘ಇವು ಲಹರಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸ್ಯಿದ್ದೋನು’ ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ತುಟಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡ. ಹೇಳಬಾರದಾಗಿದ್ದ ಮಾತುಗಳು.

ಕಾರ್ಕುಟ್ಟ ಹಿತೇಶನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದ

‘నీను లహరిన ప్రత్యేకియైద్యైనా? అంట్యే... అవల జోగే చెడాడ్యాద్యైను నీసేనేా?’ మేళ్ళిగిన దస్తయల్లి బిసుగిద. హితేశ బెవరి ఎరదు హెచ్చే హిందక్క సరిద హౌడెన్సువంటే తలేయలుగుసుత్తా!..!

* * *

କାପୁଟ ମୁତ୍ତୁଚାଳିଗେ ଶମାଧାନପରିଷି ହିତେଶନନ୍ତେ ।
ତେଣେକଦ୍ଵୀପୀୟିମଧ୍ୟ ନୋଇଦ । ହିତେଶନ ମୁଖିଦଲ୍ଲି ଭାଯିଦ କରିନେରକୁ
ଦସ୍ତ୍ରାବିତ୍ତୁ । କାପୁଟ ଗାଇମରଦ ନେରଳାନ୍ତି ସ୍ଲ୍ଯୁ ମାରଙ୍କେ ନାଦେଦୁ
ହିତେଶିରିଗିଦ । ମୁତ୍ତୁଚାଳି ହେତିଲିକେଳିଦରତେ ଏଦ୍ଯୁ କେତେ । ହିତେଶନ
ମୁଖିଦଲ୍ଲି ଅଦେ ଭାଯିଦ ନେରଳି ମୁମ୍ବାନିଦିତ୍ତ । କାପୁଟ ହିଂଦକ୍ଷେ
ହୋରାଟ ହିତେଶନନ୍ତୁ କେରଦ । ହିତେଶନ ନୋଇ ମୁତ୍ତୁଚାଳିଯ କରିତ୍ତୁ
ମୁତ୍ତୁଚାଳି କଣ୍ଠରେ ଯଲ୍ଲି ଯେ ହୋଇବାପାଇଁ ସାଂଚିଦ । ହିତେଶ
କାପୁଟନ ପକ୍ଷଦଲ୍ଲି ଯେ ବନ୍ଦୁ ନିତ ।

ನೆಲ್

କାଣ୍ଡ ତୋଗୁଣ୍ଡିଦେ
ମୁରଦ କୋଂବେଗଳ୍ଲି
ହଣ୍ଡାଦ ମେରେ
ନେଲେ ଜୁଲ୍ଲ ଇନ୍ଦର୍ଲି
କୋଣେତରେ ନେଲଦଲ୍ଲି

★ ದೇವಕಿಸುತ್ತ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ

‘ನೀನು ಮರಳು ದಿಸ್ತೇಯಲ್ಲಿ ಒಡಾಡಿದ್ದಂತಹ ನಾನು ಯಾವತ್ತೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯೆಂದು? ’ ಕಾಪುಟ್ಟನ ಮಾತಿಗೆ ಪಕ್ಕನೇ ಪದಗಳು ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ತಡವರಿಸಿದ ಹಿತೇಶ. ಕಾಪುಟ್ಟ ಅವನನ್ನು ಸಂಶಯಿದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ.

‘ఇల్లి య దండ నిన్నన్న ఆకణిసిహోదు హేగే? ఇల్లి ఎల్లరు ఒమ్మెయాదరు నన్న ‘బండ’గి భోటి కొడదె హోగోదిల్లు. అయిదరల్లి నిను నన్న కట్టిగి బిద్దిల్ల అంద్రె ఆళ్లాయివాగుతే. హేఖు... నన్న బగ్గే? ఒత్తుయిసుపంత హేడిద వ్యక్తియ మాతినల్లి అధికారపు కుంటయ్యిత్తిత్తు.

‘ಅದು... ಅದು... ಇಲ್ಲಿಯ ನಿಮ್ಮಲವಾದ ವಾತಾವರಣ

ಅದು ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಕಾಕುಟ್ಟನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಿವಜಾದ ಕಾರಣವನ್ನು ಹಿತೆಚೆ ಹೇಳಲಾರ. ಅವನಿಗೆ ಲಹರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವ ಯಾವುದೇ ಸ್ನೇಹಿತಿಕೆ ಉಳಿದಿರಲ್ಲಿ. ಪಾಂಬು ಹಾಗೂ ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಯರಿಗೆ ಇವನು ಕೂಡ ಲಹರಿಯ ವಿವರಿಸಲ್ಪಿ. ತನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಾರರು.

ಹಿತೇಶನ ಬಾಲಿಶವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾಕುಟ್ಟು
ಮೊಸೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಯೋ ನಕ್. ಆ ನಗು ಹಿತೇಶನನ್ನು ಇರಿಯಿತು

‘ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣವೇ? ಸ್ತ್ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಸೇನೆತವರು ಆಡೋ ಹೇಡಿತನದ ಮಾತು ಇದು. ನಿನು ಸ್ತ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೋತು ಹೋಗಿರುವ ಹಾಗಿದೆ’ ಮೂದಲಿಕೆಯ ಮಾತೇನಿಷಿತು ಹಿತೆನಿಗೆ.

ಹೀಗೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಕುಟ್ಟನತ್ತ ನೋಡಿದ. ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾದೇ ಸತ್ಯವಿರುವಂತೆ ಕಾಣಲ್ಪಿ. ಸುಮಾನೆ ತನ್ನನ್ನು ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಹೇಳುತ್ತಿರಬಹುದೆನಿಸಿತು. ಆ ಕ್ಷಣಿ ಅವನು ಮಾತಾದದ್ದರಿಷ್ಟದನ್ನು ಕಂಡು ಕಾಕುಟ್ಟನಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂದೇಹ ಮಾಡಿತು

‘నినేనేలే న్నింద ముళ్ళిడ్తా ఇద్దియా. ఇల్లియ మరలు దిక్కే అపాయిద తాణ. నీను ఒప్పంచియాగి అలియోద్దింద నినగే అపాయ తెల్పిద్దటల్ల’.

‘ಇದೆ ಮಾತನ್ನು ನಾನೂ ಅಂದಿದ್ದೀನೀ. ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ತ್ವಿ ಹಕೆ ಕಲ್ಲಿಗೆ ತರಿ ಚೆಚ್ಚೋ ಕಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಇವು. ಇವ್ವಿಗೆ ಸಹಾಯಕ್ಕಿನ್ನೇ ಬರಬೇಕು’ ಸೌತ ಹೆಚ್ಚಿಗಳಿಂದಿರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬುದ್ದ ಮುತ್ತುಪಾಯಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದಿಗೆ ಒಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಕಾಕುಟ್ಟಿನ ಮನುಖಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮೂಡಿದವು.

‘ಅಂದ್ರೆ, ಅಪಾಯವನ್ನು ಎದುರಿಸೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನೇ?’ ಬಹಳ ಶಾಂತವಾದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಕೇಳಿದ.

‘ಹೌದು, ಲಹರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿತ ತಲೆ ಕೆಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವಳ ಕೆಲ್ಲಾರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಕ್ಕನಂತಾಗಿದ್ದಾನೆ’ ಮುತ್ತುಭಾಂಡಿ ಲಹರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಹೀಗೆ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಟಿ ಬೆದರಿದ. ಈ ಹಿಂದೆ ಅವನು ಬಾಯಿ ತಪ್ಪಿ ಲಹರಿಯ ವಿವರ ಏತ್ತಿದ್ದನು ನನ್ನಿಡಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಈಗ ಅಗುತ್ತಿರುವುದೇನು? ಕಾಕುಟ್ಟಿನಿಂದ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕಾಕುಟ್ಟನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ವನು? ತಲೆ ಏತ್ತಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ. ಕಾಕುಟ್ಟನ ಕೆಲ್ಲಾಗ್ಗು ಕೆಂಪೇರಿದವು.

‘ଲକରିଯ ବଗ୍ନେ ନିଂଗେମୁ ଗୋତ୍ର?’ ଅନିରୀକ୍ଷିତବାଦ ପ୍ରଶ୍ନେ ଏସିଦେଖାଇପଡ଼ିଥିଲା.

‘ಲಗರಿಯನ್ನು ತಂಬಾ ಭ್ರತಿತ್ವಿದ್ದ ಅನ್ನಕ್ಕೆ. ಈ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಷ್ಟರೂ ಓಡಾಡಿದ್ದು ಅನ್ನೇಂದ್ರನು ಪಾಂಬು ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಅವಳ ಕಣಕೆಯ ಹಿಂದೆ ಇವನ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಇದೆ ಅಂತ ಪೋಲೀಸ್‌ನ್ನೇರು ಇವನನ್ನು ಹುದುಕ್ಕಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇವು ತಲೆ ಮರ್ಮಿಕೊಂಡು ಈ ದಿನ್ನೆ ಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ’ ಮುತ್ತು ಉಂಡಿ ಹಿತೆಂಳನ ಪರವಾಗಿ ವಾದಿಸಿದ.

‘କେ ଏହିନ୍ତା ନାହିଁ ମୋଦରୀ ଯାକେ ତିଳିଲୁଣ୍ଡିଲୁ ଚାନ୍ଦି. ପାଂବୁ ଶାଦ କେ ଯୁଵକଙ୍କ ବିଗ୍ରେ ଜାଇ. ଜାଵନ୍ତୁ କେ ହିଂଦେ ଜାଲେ ଲୁଣ ନେଇଲିଲୁ. ନାହିଁ, ‘ବଂଦେ’ଯିଲ୍ଲ କୁଇତୁ ମାତାପୋଇଟା ଜୁଭୁରନ୍ତି ଆହ୍ଵାନିଷିଦ କାକୁକୁ ଜୁଭୁରନ୍ତି ମରତିଅତେ ଵେଗଦ ନଦିଗ୍ରେ ଯିଲ୍ଲ ବଂଦେ’ଗ ବଂଦୁ ତଳାଯିଦ.